Dosarul nr.3-677/2023
2-23040848-12-3-20032023-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

24.04.2026 mun.Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru,
Președintele ședinței, judecător Liudmila Holeviţcaia,
Grefier Ana Maria Onica,

examinând în ședința de judecată publică acțiunea în contencios administrativ a reclamantei Rotaru Vera împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei adoptate în procedura prealabilă, obligarea reexaminării cererii,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

Reclamantă - Rotaru Vera, la 20.03.2023 s-a adresat în judecată cu acțiune în contencios administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova(în continuare, CNAS), formulând următoarele cerințe:

- anularea deciziei de modificare a informației emise de CTAS Rîșcani la data de 23.01.2023 nr.*****;
- anularea avizului nr.***** de CNAS la 23.12.2022;
- anularea deciziei nr.***** emisă de CTAS Rîșcani la data de 27.01.2023, privind respingerea cererii în stabilirea pensiei;
- obligarea CTAS Rîșcani la reexaminarea dosarului de pensionare nr.*****;
- dispunerea menținerii deciziei CTAS Rîșcani cu nr.92/2022/49117 din 23.12.2022, prin care a fost admisă cererea din 26.10.2022 cu nr.92/2022/6907 de acordare a pensiei;

În argumentarea acțiunii depuse, reclamanta Rotaru Vera a invocat că, la data de 26.10.2022, respectând cerințele legale, a depus la CTAS Rîșcani, mun.Chișinău cerere, prin care a solicitat stabilirea pensiei pentru perioada activată ca funcționar public. A fost pornit dosarul pensionarului nr.*****.

În urma examinării pachetului de documente prezentate, de către CTAS Rîșcani, mun.Chișinău s-a stabilit că a întrunit toate condițiile cerute: vârsta de 57 ani; stagiul ca funcționar public până în a.2017 - 15 ani; stagiul total - 30 ani.

În consecință, la 23.12.2022, prin decizia nr. 92/2022/49117 privind stabilirea pensiei în calitate de funcționar public, CTAS Rîșcani mun.Chișinău a admis cererea înaintată și a stabilit o pensie în cuantumul de 2560,91 lei.

Ulterior, dosarul a fost înaintat la CNAS RM, secția control, unde, potrivit avizului nr.*****din 23.12.2022 au considerat că nu s-au întrunit toate cerințele pentru acordarea pensiei ca funcționar public.

Nefiind de acord cu avizul nr. *****din 23.12.2022 emis de CNAS, Direcția generală pensii și alocații, la 26.01.2022, a înaintat cerere către CNAS, CTAS Rîșcani, prin care și-a exprimat dezacordul, bazându-se pe următoarele: examinând avizul nr.*****din 23.12.2022, contrasemnat de șef-adjunct al direcției generale pensii și alocații CNAS, în alin.2 al avizului se indică drept cauză a refuzului „perioada de activitate în calitate de executor judecătoresc care activează în baza licenței obținute în modul stabilit de lege, pentru care a fost achitată taxa fixă prevăzută anual în Legea bugetului de asigurări sociale pentru anii 2011-2019 și conform Legii nr.489/10999 privind sistemul public de asigurări sociale 01.01.2020 - 31.12.2020 se include în stagiul de cotizare ce acordă dreptul la pensie minimă pentru limita de vîrstă."

Potrivit, filei nr.17 din dosarul de pensionare nr.*****, prin ordinul nr.686 emis de Departamentul de executare al Ministerului Justiției al RM, la data de 22 octombrie 2010 s-a constatat o perioadă de 18(optsprezece) ani de activitate în serviciul public.

Astfel, s-a respectat cerința de a dispune de un stagiu de 15 ani ca funcționar public până în an.2017.

Cât privește argumentul, precum că au fost incluși anii 2011-2019 ca perioadă activată ca funcționar public, nu corespunde realității. Această perioadă a fost inclusă în stagiul total, dar nu ca funcționar public.

De asemenea consideră ilegal argumentul expus de către CNAS în răspunsul cu nr.***** din 20.02.2023, unde se indică: "(...) perioada de activitate în calitate de executor judecătoresc care activează în baza licenței obținute în modul stabilit de lege, pentru care a fost achitată taxa fixă prevăzută anual de Legea Bugetului de Asigurări Sociale pentru anii 2011-2019 și 01.01.2020-31.12.2020 se include în stagiul de cotizare, dar, acordă doar dreptul la pensie minima pentru limita de vârstă."

La 26.01.2023 a înaintat cerere către CTAS Rîșcani, CNAS, prin care a solicitat reexaminarea dosarului cu menținerea deciziei nr.92/2022/49117 emisă de CTAS Rîșcani la 23.12.2022.

Ulterior, la 27.01.2023 CTAS Rîșcani a emis decizia privind respingerea cererii în stabilirea pensiei cu nr.*****.

Conform art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit prevederilor art.19 Cod administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciată a litigiilor administrative.

Potrivit art.20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În conformitate cu art.162 Cod administrativ, (1) procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. (2) Dacă autoritatea

publică nu soluționează petiția în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă.(3) Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;b) emiterea unui act administrativ individual.

Potrivit art.64 alin.(3)-(4), Cod administrativ, (1) Cererea prealabilă se depune în scris la autoritatea publică emitentă.

Conform art.165 Cod administrativ, (1) Cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiției. Daca autoritatea publică nu soluționează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Potrivit art.166 Cod administrativ, Cererea prealabilă poate fi depusă numai dacă persoana își revendică drepturile încălcate prin emiterea sau respingerea emiterii unui act administrativ individual.

Conform art.167 Cod administrativ, (2) Autoritatea publică emitentă soluționează cererea prealabilă în termen de 15 zile calendaristice. Prevederile art.60 alin.(2)—(5) se aplică corespunzător.

Conform art.189 Cod administrativ, (1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Potrivit art.209 Cod administrativ, (1) Acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă /sau/ data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia.

Consideră că, raportând normele legale la circumstanțele cauzei, se atestă faptul că a respectat procedura prealabilă și termenii aferenți de adresare cu acțiune în instanța de judecată, considerent din care, acțiunea înaintată este una admisibilă.

Prin cererea din 01.04.2026(f.d.97-108), reclamanta, prin reprezentantul său, avocatul Iurii Mihov, împuternicit în baza mandatului avocațial seria MA nr.*****din 26.03.2025, și-a concretizat cerințele acțiunii, formulându-le în felul următor:

- anularea avizului CNAS nr.*****din 23.12.2022;
- anularea deciziei CNAS Râșcani de modificare a informației emise nr.***** din 23.01.2023;
- anularea deciziei CNAS nr.***** din 20.02.2023(adoptată în procedura prealabilă);
- obligarea CTAS Râșcani de a reexamina dosarul de pensionare nr.*****;
- menținerea deciziei CTAS Râșcani nr.92/2022/49117 din 23.12.2022;

În cadrul ședințelor de judecată, reprezentantul reclamantei, avocatul Iurii Mihov, împuternicit în baza mandatului avocațial seria MA nr.*****din 26.03.2025, a susținut acțiunea în contencios administrativ în sensul formulat în cererea din 01.04.2026 și a solicitat admiterea acesteia, reiterându-și argumente expuse în scris. La fel, a precizat că cerințele acțiunii privind obligarea reexaminării dosarului de pensionare și menținerea deciziei CTAS Râșcani din 23.12.2022 sunt formulate alternativ.

Pârâta – Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova (în continuare, CNAS) nu a recunoscut acțiunea în contencios administrativ a reclamantei Rotaru Vera și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

În argumentarea poziției sale procesuale, prin referința depusă, autoritatea publică pârâtă a invocat următoarele contraargumente: pensia de asigurări sociale este un drept bănesc cuvenit asiguratului, în condițiile Legii nr.156/1998, corelativ obligațiilor privind plata contribuțiilor de asigurări sociale de stat.

În conformitate cu prevederile art.3 lit.e) al Legii privind sistemul public de asigurări sociale, sistemul public de asigurări sociale se organizează și funcționează având ca principiu de bază, principiul contributivității, conform căruia drepturile privind stabilirea prestațiilor sociale se cuvin în temeiul achitării contribuțiilor de asigurări sociale la bugetul asigurărilor sociale de stat.

Potrivit prevederilor art.53 al Legii nr.156/1998 privind sistemul public de pensii, pensia se determină prin cumularea stagiului din perioada până la 01.01.1999 și după 01.01.1999. Realizarea stagiului de cotizare reprezintă o condiție necesară în vederea stabilirii tuturor prestațiilor sociale reglementate de sistemul public de asigurări sociale(pct.56 al Regulamentului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.165/2017).

Conform pct.69 al Regulamentului privind modalitatea de recalculare a pensiilor și modalitatea de confirmare a stagiului de cotizare pentru stabilirea pensiilor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 165/2017, stagiul de cotizare realizat până la introducerea evidenței individuale de asigurări sociale (până la 01.01.1999) se confirmă prin carnetul de muncă sau prin alte documente eliberate în modul stabilit.

După introducerea evidenței individuale (după 01.01.1999), conform pct.70 al Regulamentului vizat, și art.7 al Legii nr. 156/1998 stagiul de cotizare se confirmă în baza datelor din contul personal de asigurări sociale al persoanei asigurate, gestionat în conformitate cu Legea nr.489/1999 privind sistemul public de asigurări sociale.

Ca urmare, stabilirea prestațiilor sociale după 01.01.1999, la caz, pensia pentru limita de vârstă ca funcționar public se stabilește în baza datelor din Registrul de stat al evidenței individuale în sistemul public de asigurări sociale (bază unică de date despre persoanele fizice și juridice contribuabile la bugetul asigurărilor sociale de stat, precum și despre beneficiarii de prestații de asigurări sociale).

În același context, atrage atenția că potrivit art.9 al Legii 156/1998 privind sistemul public de pensii, în vigoare până la 01.01.2017, din sistemul public de pensii se acordau câteva categorii de pensii, inclusiv pensii speciale din care făceau parte pensiile pentru unele categorii de cetățeni cum ar fi: deputați în Parlament și membri de Guvern; funcționari publici; aleși locali; judecători; procurori; ș.a..

Categoriile respective de pensii fiind pensii speciale luând în considerație condițiile de stabilire a acestora. Criteriile specifice ale pensiilor speciale sunt: vârsta anticipată de acordare a pensiei, (art.44 alin.(2) al legii citate), stagiul de cotizare general și special, venitul participant la stabilirea pensiei (art.44 alin.(l) al legii menționate) și formula de calcul.

Astfel, potrivit art.44 al Legii nr.156/1998 privind pensiile de asigurări sociale de

stat, în vigoare până la 01.01.2017, asiguratul (femeie) cu statut de funcționar public, care a realizat un stagiu de cotizare total, de 30 ani, confirmă un stagiu de cotizare în serviciul public de cel puțin 15 ani, beneficia de dreptul la pensie ca funcționar public anticipat calculată în cuantum de 75% din venitul mediu lunar asigurat pentru ultimele 60 de luni de activitate în serviciul public.

Prin Legea nr.290/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr.156/1998 privind sistemul public de pensii, a fost abrogat capitolul VI, unde erau prevăzute normele de stabilire a pensiei ca funcționar public.

Totodată, prevederile Legii nr.290/2016 nu se vor aplica funcționarilor publici care, la momentul intrării în vigoare a prezentei legi (01.01.2017), au realizat stagiul total de cotizare de 30 ani în cazul femeilor și de cel puțin 15 ani în serviciul public.

Respectiv, potrivit prevederilor pct.2 al Hotărârii Guvernului nr.412/2004 despre aprobarea unor acte normative ce țin de stabilirea și plata pensiilor funcționarilor publici, vârsta de pensionare pentru femei la stabilirea pensiei ca funcționar public de la 01.07.2020 constituie - 57 ani.

La calcularea stagiului de cotizare în serviciul public se ia în considerație activitatea în autoritățile publice în funcțiile asupra cărora se extinde sfera de acțiune a Legii serviciului public prevăzute în Nomenclatorul autorităților publice, care au activat până la punerea în vigoare a Legii serviciului public nr.443/1995 (01.01.1996) al funcțiilor publice în cadrul lor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.412/2004 cu modificările aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.611/2006 și în funcțiile publice prevăzute în Clasificatorul unic al funcțiilor publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.151/2001, cât și în Legea nr.155/2011 pentru aprobarea Clasificatorului unic al funcțiilor publice.

Atrage atenția că, perioada de activitate în calitate de executor judecătoresc care activează în baza licenței obținute în modul stabilit de lege, pentru care a fost achitată taxa fixă prevăzută anual în Legea Bugetului de Asigurări Sociale pentru anii 2011 - 2019 și conform Legii nr.489/1999 privind sistemul public de asigurări sociale 01.01.2020 - 31.12.2020 se include în stagiul de cotizare, dar, acordă solicitantului doar dreptul la pensie minimă pentru limita de vârstă.

Astfel, în temeiul cererii depuse pentru stabilirea pensiei ca funcționar public, la data de 26.10.2022 către Casa teritorială de asigurări sociale sect.Rîșcani mun.Chișinău, organul de asigurări sociale a respins cererea înaintă, deoarece nu sânt întrunite condițiile privind confirmarea stagiului total de cotizare, cel puțin 30 ani.

În același context, menționează că funcția ca executor judecătoresc conform actelor normative citate supra s-a regăsit ca funcție publică până la intrarea în vigoare a Legii nr.113/2010 privind executorii judecătorești.

Prin Legea nr.113/2010 privind executorii judecătorești, a fost aprobat statutul executorilor judecătorești și organele de conducere a acestora.

Respectiv, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești potrivit art.40 al Legii citate supra, este o asociație profesională necomercială din care fac parte toți executorii judecătorești. Uniunea își are sediul în municipiul Chișinău. Executorii judecătorești devin membri ai Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești în momentul învestirii în funcție. Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești este persoană juridică și

activează în bază de statut.

Totodată, art.7 al Legii prenotate, reflectă dreptul executorului judecătoresc de a beneficia de asigurare socială de stat și de pensie pe baza contribuțiilor de asigurări sociale de stat.

În acest sens, potrivit Legii nr.489/1999 privind sistemul public de asigurări sociale, executorii judecătorești sânt o categorie de plătitori de taxă fixă la bugetul asigurărilor sociale de stat, care este reglementată în anexa nr.1 al prezentei legi.

Totodată, menționează și Legea nr.54/2011 bugetului asigurărilor sociale de stat pentru anul 2011, anexa.3, pct.1.5 prin care executorii judecătorești sunt incluși ca plătitori de taxă fixă, fiindu-le garantată pensia minimă pentru limita de vârstă.

Respectiv, pe parcursul anilor 2011-2020 executorii judecătorești sunt plătitori de taxă fixă la bugetul asigurărilor sociale de stat, neconfirmând venit asigurat(salariu) din care ar fi reținute contribuții de asigurări sociale de sat.

Astfel, până în septembrie 2010 executorii judecătorești beneficiau de venit asigurat fiind ca funcționari publici angajați în cadrul Departamentului de executare, din venitul confirmat, fiind reținute și achitate contribuții de asigurări sociale la bugetul asigurărilor sociale de stat, ulterior, începând cu septembrie 2010 aceștia, devin plătitori de taxă fixă la bugetul asigurărilor sociale de stat.

Mai atrage atenția că, extrasul din contul personal al reclamantei unde se vizualizează angajatorul, perioada de activitate și venitul realizat cu achitarea contribuțiilor de asigurări sociale până în septembrie 2010 cu categoria 101, persoană angajată. Ulterior, acestei date categoria persoanei asigurate este modificată, în categoria 127/105 ca executor judecătoresc, cu achitarea unei taxe fixe stabilite de Lege.

Reclamanta solicită stabilirea unei categorii de pensii speciale care include niște condiții imperative, ceea ce ține de stagiul total și special de cotizare, vârsta solicitantului. Respectiv, perioadele ce se includ în stagiul de cotizare la o asemenea categorie de pensie sânt în concordanță cu normele legale în vigoare la momentul valorificării dreptului. Or, în stagiul de cotizare atât total, cât și special se includ doar perioadele asupra cărora se extinde sfera de acțiune a Legii serviciului public și din care conform Legii nr.489/1999 s-au reținut contribuții de asigurări sociale la bugetul asigurărilor sociale de stat.

La caz, sfera de acțiune a Legii serviciului public se extinde asupra executorilor judecătorești doar până în septembrie 2010. La atingerea vârstei de pensionare, în condiții generale, reclamantei i se va include în stagiul total de cotizare perioada, începând cu 2010 și până la obținerea dreptului la pensie.

Astfel, potrivit suportului probatoriu anexat la materialele dosarului și normelor legale în vigoare relevante litigiului, pârâta susține cu certitudine că argumentele de fapt și de drept expuse de reclamantă în cererea de chemare în judecată sânt absolut declarative, neavând argumentare juridică în acest sens.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului CNAS, Bodnariuc Elena, împuternicită prin procurile anexate la materialele cauzei(f.d.70, 75, 114), a solicitat respingerea acțiunii reclamantei ca fiind neîntemeiată, reiterându-și argumentele expuse în scris.

Aprecierea instanței de judecată:

Examinând acțiunea în contencios administrativ a reclamantei Vera Rotaru, audiind explicațiile ambelor părți, studiind probele administrate în ansamblul şi interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată a ajuns la concluzia că acțiunea în contencios administrativ a reclamantei Vera Rotaru împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei adoptate în procedura prealabilă, obligarea reexaminării cererii, este admisibilă, întemeiată și pasibilă de admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

La fel, art.11 alin.(1) lit.a) Cod administrativ prevede că, actele administrative individuale pot fi: acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor, obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care respins în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

În speță, reclamantă Vera Rotaru este destinatara actelor contestate și respectivele acte sunt defavorabile pentru reclamanta, deoarece resping acordarea avantajului solicitat – includerea în calcul pensiei reclamantei perioadei 2011-2019 în calitate de funcționar public.

Prin urmare, acțiunea în contencios administrativ promovată de către reclamanta Vera Rotaru, este admisibilă în baza temeiului prevăzut de art.207 alin.(2) lit.e) Cod administrativ.

Art.20 Cod administrativ statuează că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Potrivit art.189 alin.(1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Iar, potrivit art.206 alin.(1) lit.b) Cod administrativ, o acțiune în contenciosul administrativ poate fi depusă pentru: obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare).

Art.208 alin.(1) Cod administrativ, până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege.

Se constată că, adresarea în instanța de judecată a fost precedată de adresarea reclamantei Vera Rotaru cu cerere prealabilă nr.***** din 26.01.2023, prin care și-a manifestat dezacordul cu decizia de refuz și a solicitat anularea actului emis de către organul ierarhic inferior.

Prin decizia adoptată în procedura prealabilă nr.***** din 20.02.2023, CNAS a respins cererea prealabilă(f.d.7).

Art.209 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, acțiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia.

Instanța constată că reclamanta Vera Rotaru, și-a realizat dreptul său la acțiune în interiorul termenului de 30 de zile prevăzut de art.209 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, or, decizia adoptată în procedura prealabilă este emisă la 20.02.2023, iar reclamantul a depus acțiunea în contencios administrativ la 20.03.2023.

Prin urmare, analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale referitoare la admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ, instanța de judecată constată că reclamanta Vera Rotaru, este destinatara actelor contestate, a respectat procedura prealabilă, și-a realizat dreptului său la acțiune în interiorul termenului prevăzut de lege, respectiv, temei de declarare a acțiunii ca fiind inadmisibilă pe motive de tardivitate sau nerespectare a procedurii prealabile, precum și lipsa dreptului vătămat, la fel și alte temeiuri prevăzute de lege(art.207 Cod administrativ), nu există - ceea ce condiționează soluționarea fondului cauzei.

Obiect al examinării prezentei cauze în ordinea contenciosului administrativ îl constituie verificarea legalității deciziei CTAS Râșcani nr.***** din 27.01.2023 și deciziei adoptate în procedura prealabilă – decizia CNAS nr.***** din 20.02.2023, precum și cerința de obligare a Casei Naționale de Asigurări Naționale să reexamineze cererea reclamantei Rotaru Vera privind stabilirea pensiei nr.***** din 26.10.2022.

Noţiunea de „act administrativ” este reglementată în legaliația națională, cât şi în Rezoluţia (77)31 Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorităţii publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcţii judiciare.

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile Codului administrativ. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile legii privind organizarea judecătorească. Întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control. Pornind de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ care este prestabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor şi exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept.

Și reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul și care a fost formulat astfel - orice persoană care se

consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Starea de fapt stabilită poate fi rezumată în felul următor:

La 26.10.2022, reclamanta a depus la CTAS Rîșcani, mun.Chișinău cerere, prin care a solicitat stabilirea pensiei ca funcționar public.

În urma examinării setului de documente prezentate, de către CTAS Rîșcani, mun.Chișinău, ca urmare a stabilirii întrunirii condițiile cerute: vârsta de 57 ani, stagiul ca funcționar public până în a.2017 - 15 ani; stagiul total - 30 ani, a fost emisă decizia de stabilire a pensiei ca funcționar public din 23.12.2022, în sumă de 2560,91 lei(f.d.11).

Ulterior, dosarul a fost înaintat la CNAS RM, secția control, unde, potrivit avizului nr.*****din 23.12.2022, organul ierarhic superior a constatat că reclamanta nu întrunește toate cerințele pentru acordarea pensiei ca funcționar public(f.d.43).

Nefiind de acord cu avizul nr.*****din 23.12.2022 emis de CNAS, Direcția generală pensii și alocații, la 26.01.2022, a înaintat cerere către CNAS, CTAS Rîșcani, prin care și-a exprimat dezacordul cu actul emis, a solicitat reexaminarea dosarului său de pensionare și menținerea deciziei nr.02/2022/49117 din 23.12.2022, emisă de CTAS Rîșcani, mun.Chișinău.

Prin decizia din 27.01.2023(f.d.8), CTAS Rîșcani a respins cererea reclamantei de stabilire a pensiei, invocând ca temei faptul că nu confirmă stagiul total de cotizare de minim 30 ani pentru femei. A fost informată de perioada de activitate în calitate de executor judecătoresc conform anexei nr.3 al Legii nr.489/1999 privind sistemul public de asigurări sociale se include în stagiul de cotizare ce acordă dreptul la pensia minimă pentru limita de vârstă.

Prin decizia adoptată în procedura prealabilă nr.***** din 20.02.2023(f.d.7), cererea prealabilă a fost respinsă. În motivarea deciziei emisă, autoritatea publică pârâtă a explicat că, perioada de activitate în calitate de executor judecătoresc care activează în baza de licență obținută în modul stabilit de lege, pentru care a fost achitată taxa fixă prevăzută anual în Legea bugetului de asigurări sociale pentru anii 2011 – 2019 și conform Legii nr.489/1999 privind sistemul public de asigurări sociale 01.01.2020 – 31.12.2020 se include în stagiul de cotizare, dar acordă solicitantului doar dreptul la pensie minimă pentru limită de vârstă.

Conform art.44 din Legea nr.156 din 14.10.1998 privind sistemul public de pensii(în vigoare până la 01.01.2017): (1) Asiguratul cu statut de funcționar public care a realizat stagiul de cotizare prevăzut la art.42 alin.(1) și (1^1) și confirmă un stagiu de cotizare în serviciul public de cel puțin 15 ani beneficiază de dreptul la pensie la atingerea vîrstei specificate la lin.(2) din prezentul articol. Pensia se calculează în cuantum de 75% din venitul mediu lunar asigurat determinat conform art.45. (2) Începând cu 01 iulie 2011, pentru funcționarii publici se stabilește vîrsta de pensionare de 57 ani și 6 luni pentru bărbați și de 52 de ani și 6 luni pentru femei. În fiecare an ulterior, vîrsta de pensionare se majorează conform tabelului nr.6, pînă la atingerea vîrstei de pensionare prevăzute la art.41 alin.(1). (3) Asiguratul care nu are statut de funcționar

public, dar **confirmă un stagiu de cotizare în serviciul public de cel puțin 15 ani, a atins vîrsta de pensionare specificată la art.41 alin.(1) și a realizat stagiul de cotizare prevăzut la art.42 alin.(1) și (1^1) beneficiază de pensie calculată în cuantum de 75% din venitul mediu lunar asigurat determinat conform art.45**.

Conform Legii nr.290 din 16.12.2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative: art.III – Legea nr.156/14.10.1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat(republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2004, nr.42-44, art.247), cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

32.Capitolul VI se abrogă.

Art.VIII. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la 01.01.2017.

(6) Prevederile prezentei legi **nu se aplică funcționarilor public, care, la momentul intrării în vigoare a prezentei legi, au realizat stagiul de cotizare de 33 de ani bărbați și de 30 de ani femei și de cel puțin 15 ani în serviciul public. Funcționarii publici menționați vor exercita dreptul la pensie în conformitate cu prevederile în vigoare ale capitolelor V și VI din Legea nr.156-XIV din 14.10.1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat, pînă la momentul adoptării prezentei legi.**

Prin urmare, deși capitolul VI din Legea 156/14.10.1998 privind sistemul public de pensii a fost abrogat, legiuitorul prin legea nr.290/16.12.2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, a prevăzut în mod expres aplicarea ultraactivă a prevederilor acesteia.

Respectiv, pentru a beneficia de pensie, reclamanta Rotaru Vera urma să demonstreze întrunirea următoarelor condiții: stagiu total de cotizare de 30 de ani; stagiu în serviciul public de 15 ani și vârsta de pensionare de 57 ani.

Cu privire la prima condiție impusă de lege – stagiul de cotizare de 30 de ani, s-a constatat că reclamanta Vera Rotaru a activat continuu în cîmpul muncii, începând cu anul 1983. Stagiul de cotizare după 05.10.2010(când a avut loc reforma și executorii judecătorești nu mai erau în cadrul Ministerului Justiției) nu a fost inclus în calcul de către CNAS. CNAS a indicat că, perioada de activitate în calitate de executor judecătoresc care activează în baza licenței obținute în modul stabilit de lege, pentru care a fosta achitată taxa fixă prevăzută anual în Legea bugetului de asigurări sociale pentru anii 2011- 2019 și conform Legii nr.489/1999 privind sistemul public de asigurări sociale 01.01.2020-31.12.2020, se include în stagiul de cotizare ce acordă dreptul la pensie pentru limita de vîrstă.

Instanța de judecată nu poate accepta concluzia autorității publice pârâte referitoare la faptul că, stagiul de executor judecătoresc nu se include în stagiul de cotizare, din următoarele considerente.

Art.1 din Legea nr.156/14.10.1998 privind sistemul public de pensii(în redacția Legii vigoare până la 01.01.2017), prevedea că stagiul de cotizare reprezintă însumare a perioadelor de activitate în care s-a plătit contribuția la fondul de pensii.

Conform art.5 alin.(1) din Legea nr.156/14.10.1998 privind sistemul public de pensii(în redacția Legii în vigoare până la 01.01.2017), prevedea: (1) Stagiul de cotizare se exprimă în ani. (2) Stagiul de cotizare al persoanelor angajate în baza contractului

individual de muncă se calculează prin însumarea lunilor pentru care s-au plătit contribuţii în mărimile stabilite de legislaţie şi împărţirea acestei sume la 12. Rezultatul obţinut se rotunjeşte pînă la o unitate după virgulă. În cazul în care suma anuală a contribuţiilor achitate este mai mică decît suma anuală a contribuţiilor calculate din salariul minim lunar pe ţară stabilit de legislaţie, stagiul de cotizare se calculează proporţional sumei achitate. (3) Pentru persoanele angajate în sectorul agrar în baza contractului individual de muncă, perioada de activitate cu caracter sezonier se include în stagiul de cotizare, considerîndu-se un an de cotizare, cu condiţia ca suma anuală a contribuţiilor să nu fie mai mică decît suma anuală a contribuţiilor calculate din salariul minim pe ţară stabilit de legislaţie. În cazul în care suma anuală a contribuţiilor achitate este mai mică decît suma anuală a contribuţiilor calculate din salariul minim pe ţară stabilit de legislaţie, stagiul de cotizare se calculează proporţional sumei achitate. (4) **Pentru celelalte categorii de contribuabili, cuantumul minim al contribuţiilor se stabileşte prin legea anuală a bugetului asigurărilor sociale de stat.**

Prin urmare, și după demisionarea din cadrul Ministrului Justiției și începerii activității în calitate de executor judecătoresc în temeiul Legii nr.113/17.06.2010 privind executorii judecătorești, stagiul de cotizare a reclamantei Rotaru Vera a continuat.

Respectiv, alegațiile autorității publice pârâte referitoare la faptul că, activitatea ca executor judecătoresc nu poate fi inclusă în stagiul de cotizare este contrară legii, or, reclamanta a achitat în mod continuu, în mărimea prevăzută de lege, contribuțiile stabilite(anexa nr.3 la Legea nr.270/23.12.2011 bugetului asigurărilor sociale de stat peanul 2012, prevede pentru executorii judecătorești, tariful contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii, în mărime de 4704 lei).

Cu referire la activitatea de executor judecătoresc realizată de reclamanta în perioada anilor 2010-2020, în sensul Legii privind executorii judecătorești, executorul judecătoresc este persoană fizică învestită de stat cu competență de a îndeplini activități de interes public prevăzute de prezenta lege și de alte legi. În exercitarea atribuțiilor de serviciu, executorul judecătoresc este exponentul puterii de stat. Anterior, Legea nr.904/29.07.1996 cu privire la executorii judecătorești reglementa statutul executorilor care funcționari public în cadrul organelor Ministerului Justiției. Executorii judecătorești erau încadrați în aparatul administrației de stat, primeau salarii de funcționari publici și beneficiau de alte drepturi aferente statutului de funcționar public, inclusiv vechimea pentru pensie de funcționar public, care a fost abrogata în 2010 prin Legea nr.113/2010, potrivit căreia statutul executorului judecătoresc a fost schimbat, fiind catalogat în profesie liberală.

Astfel, *mutatis mutandis* executorul judecătoresc prestează servicii publice, în interes public, respectiv trebuie să beneficieze de prevederile Regulamentului cu privire la modul de stabilire și plată a pensiilor funcționarilor publici. CtEDO (Belane Nagy v. Ungaria) a subliniat ”principiul impossibilium nulla obligație est [...] [întrucât] reclamantului i s-a reproșat ex post că în trecut nu a făcut contribuții suficiente, așa cum este determinat de noua legislație - o condiție pe care ea nu putea să o întâlnească”. Curtea a indicat că indivizii nu ar trebui să fie penalizați pentru că nu îndeplinesc criteriile noi pe care nu le-au putut anticipa sau îndeplini în baza reglementărilor

anterioare. Acesta a fost motivul pentru a constata încălcarea articolului 1. Prin această hotărâre, Curtea a subliniat importanța coerenței și a predictibilității în aplicarea legilor care reglementează securitatea socială și drepturile la pensie, care sunt componente esențiale ale statului de drept.

Începând cu 2010 și până în 2021 executorii judecătorești și alte profesii liberale plăteau contribuții sociale în suma fixă stabilită de stat, având o anumită previzibilitate cu privire la modalitatea de calcul a stagiului și dreptul la pensie. Situația dată nu era absolut previzibilă pentru categoria vizată de contribuabili, pentru a încerca, cel puțin, să atenueze efectele restrângerii drepturilor de neincludere a ei în stagiul general de cotizare, fiind contrară principiului securității juridice. Afilierea obligatorie la un sistem de pensii pentru limită de vârstă, bazată pe apartenența, de asemenea obligatorie, la o organizație profesională în timpul exercitării unei profesii, poate, de asemenea, să dea naștere speranței legitime de a primi pensie la momentul pensionării și constituie o posesie în sensul articolului 1 din Protocolul nr.1". (Klein v. Austria) și că dreptul la o prestație socială în acest caz, o pensie plătibilă dintr-un sistem de pensii pentru avocați era legată de plata contribuțiilor și atunci când aceste contribuții au fost făcute, o recompensă nu putea fi refuzată persoanei în cauză.

La fel, Curtea Constituțională în hotărârea sa nr.27 din 20 decembrie 2011 privind controlul constituționalității unor legi de modificare a condițiilor de asigurare cu pensii și alte plăți sociale pentru unele categorii de salariați a statuat cu titlu de principiu că, un drept social poate fi obiectul protecției constituționale garantate de art.46 și, respectiv, art.1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană numai în cazul când dreptul social respectiv este dobândit și are o valoare economică. Aplicativ la prezenta cauză, un drept patrimonial dobândit ar însemna dreptul la pensia ce se află în plată, care deja are o valoare economică și astfel constituie un drept de proprietate al persoanei.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a asimilat dreptul la prestații sociale unui drept de proprietate, în sensul articolului 1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană, doar în cazul persoanelor care au plătit contribuții la un sistem de protecție socială (Miiller v. Austria, decizia din 16 decembrie 1974), ulterior jurisprudența acesteia a evoluat, nu fără de ambiguități în ceea ce privește prestațiile non-contributive, spre o protecție mai largă.

În acest context, în cauza Stec și alții v. Marea Britanie (decizia de admisibilitate din 06 iulie 2005) Marea Cameră a Curții Europene a statuat, cu valoare de principiu, că atunci când un Stat Parte pune în aplicare o legislație care prevede plata automată a unei prestații sociale - indiferent dacă acordarea acestei prestații depinde sau nu de plata prealabilă a contribuțiilor - această legislație trebuie să fie considerată ca generând un interes patrimonial ce ține de domeniul de aplicare al articolului 1 din Protocolul nr.1 pentru persoanele care îndeplinesc cerințele sale.

Statele părți la Convenție dispun de o marjă largă de apreciere pentru reglementarea politicii lor sociale. Curtea Europeană a reamintit, în acest sens, că autoritățile naționale sunt, în principiu, cel mai bine plasate pentru a alege mijloacele cele mai adecvate în atingerea scopului stabilirii unui echilibru între cheltuielile și veniturile publice, având în vedere că acestea cunosc nevoile propriei societăți (Terazzi SRL v. Italia, hotărârea din

17 octombrie 2002, § 85, și Wieczorek v. Polonia, hotărârea din 08 decembrie 2009, § 59).

Deși principiile care rezultă din articolul 1 din Protocolul nr. 1 sunt aplicabile și în cazul pensiilor (Stummer v. Austria [MC], hotărârea din 07 iulie 2011, § 82), totuși, dispozițiile acestuia nu garantează, ca atare, vreun drept la primirea unei pensii într-un anumit cuantum (Maggio și alții v. Italia, hotărârea din 31 mai 2011, § 55).

În același timp, în cazul în care cuantumul unui drept salarial sau unei pensii stabilite este redus sau anulat, această măsură poate constitui o ingerință în exercitarea dreptului de proprietate, care trebuie să fie justificată (a se vedea mutatis mutandis Rasmussen v. Polonia, hotărârea din 28 aprilie 2009, § 71). Or, o condiție esențială pentru ca ingerința să fie considerată drept compatibilă cu art.1 din Protocolul nr.1 este faptul că aceasta trebuie să fie prevăzută de lege și să servească unui interes public legitim.

Totodată, trebuie să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit prin orice măsură de natură a priva o persoană de proprietatea sa (James și alții v. Regatul Unit, hotărârea din 21 februarie 1986). Echilibrul cerut nu va fi realizat în cazul în care persoanei în cauză îi revine suportarea unei sarcini individuale excesive (Maggio și alții v. Italia).

Art. 1 Protocolul nr.1 nu limitează în niciun fel libertatea statelor contractante de a decide dacă să stabilească sau nu vreo schemă de securitate socială sau de a alege tipul sau nivelul prestațiilor care urmează să fie oferite în cadrul unui astfel de sistem. Cu toate acestea, odată ce un stat decide să creeze o schemă de prestații sau pensii, trebuie să facă acest lucru într-o manieră compatibilă cu articolul 14 din Convenție. în cazul în care, în lipsa condiției de drept în temeiul legislației interne asupra căreia solicitantul se plânge, acesta ar fi avut un drept executoriu în temeiul dreptului intern de a primi prestația în cauză, plângerea sa intră în domeniul de aplicare al articolului 1 din Protocolul nr.1 și este suficient pentru a face aplicabil articolul 14 din Convenție (Savickis și alții v. Latvia).

În concluzie, poziția organului de asigurări sociale este neîntemeiată, iar pe cale de consecință, ultimul urmează să-și revadă argumentele sale, ținând cont de motivele instanței de judecată expuse supra.

Instanța de judecată se reliează argumentelor părții reclamante, reținând caracterul legal și echitabil al acestora, or, excluderea din stagiul de cotizare a perioadei de achitare a contribuțiilor în sumă fixă, nu corespunde nici sensului, nici buchiei legii. Perioada de activitate al reclamantei Vera Rotaru în calitate de executorul judecătoresc, care a achitat contribuții în sumă fixă urmează a fi inclusă în stagiul de cotizare, or, în această perioadă au fost achitate de către ultima contribuțiile de asigurări sociale în conformitate cu legea în vigoare.

Cât privește stagiul în serviciu public de 15 ani, ordinul Departamentului de Executare a Ministerului Justiției nr.686 din 22.10.2010 (f.d.26), demonstrează că, reclamantei Rotaru Vera, în vederea executării art.42 alin.(3) Capitolul V al Legii nr.158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public în legătură cu încetarea raporturilor de serviciu conform cererii depuse, s-a stabilit indemnizație unică

în proporție de 50% din salariul funcției pentru fiecare an complet din cei 18 (optsprezece) ani de activitate în serviciul public.

La fel, și carnetul de muncă prezentat de către reclamanta demonstrează expres activitatea în serviciul public de 18 ani (direcția/secția de executare din cadrul Ministerului Justiției).

Cu privire la vârsta de pensionare: conform Legii nr.290 din 16.12.2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative: (6) Prevederile prezentei legi nu se aplică funcționarilor publici care, la momentul intrării în vigoare a prezentei legi, au realizat stagiul de cotizare de 33 de ani bărbați și de 30 de ani femei și de cel puțin 15 ani în serviciul public. Funcționarii publici menționați vor exercita dreptul la pensie în conformitate cu prevederile în vigoare ale capitolelor V și VI din Legea nr.156-XIV din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat, pînă la momentul adoptării prezentei legi.

Potrivit art.41 din Legea nr.156/14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat (în redacția legii în vigoare până la 01.01.2017): (1) Începînd cu 1 ianuarie 1999, vîrstele de pensionare se stabilesc la 60 de ani 6 luni pentru bărbați și la 55 de ani 6 luni pentru femei. în fiecare an ulterior, vîrstele de pensionare se majorează cu 6 luni. Începînd cu 1 ianuarie 2003, se stabilesc vîrstele de pensionare necesare obținerii dreptului la pensie pentru limită de vîrstă de 62 de ani pentru bărbați și de 57 de ani pentru femei, conform tabelului nr.2.

Respectiv, reclamanta întrunește condițiile impuse de legiuitor, iar autoritatea publică pârâtă urma să emită în privința acesteia actul administrstiv favorabil solicitat.

Potrivit art.47 din Constituția Republicii Moldova, (1) Statul este obligat să ia măsuri pentru ca orice om să aibă un nivel de trai decent, care să-i asigure sănătatea şi bunăstarea, lui şi familiei lui, cuprinzînd hrana, îmbrăcămintea, locuinţa, îngrijirea medicală, precum şi serviciile sociale necesare. (2) Cetăţenii au dreptul la asigurare în caz de: şomaj, boală, invaliditate, văduvie, bătrîneţe sau în celelalte cazuri de pierdere a mijloacelor de subzistenţă, în urma unor împrejurări independente de voinţa lor.

În acest context, instanța de judecată reține ca fiind relevantă hotărîrea Curții Constituționale nr.19 din 19.07.2016, care a statuat că, „[...] Pensiile pentru limită de vârstă se acordă pentru munca şi serviciile prestate, prin îndeplinirea unor obligaţiuni social importante. Prin natura lor social-juridică primară pensiile sunt sursa principală şi permanentă de subzistenţă a pensionarilor. Având în vedere dispoziţiile Constituţiei (art.47 alin.(2)), cetăţenii au dreptul de a primi integral pe parcursul întregii vieţi pensia stabilită în condiţiile Legii nr.156-XIV. De asemenea, Curtea subliniază că, potrivit art.10 alin.(3) din Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat, dreptul la pensie este imprescriptibil.

În cauza Stec şi alţii vs Marea Britanie (decizia de admisibilitate din 06 iulie 2005), Marea Cameră a Curţii Europene a statuat, cu valoare de principiu, că atunci când un Stat Parte pune în aplicare o legislaţie care prevede plata automată a unei prestaţii sociale – indiferent dacă acordarea acestei prestaţii depinde sau nu de plata prealabilă a contribuţiilor – această legislaţie trebuie să fie considerată ca generând un interes patrimonial ce ţine de domeniul de aplicare al articolului 1 din Protocolul nr.1 pentru

persoanele care îndeplinesc cerinţele sale.

În lumina jurisprudenţei Curţii Europene, articolul 1 din Protocolul nr.1 la Convenţia Europeană se aplică fără a fi nevoie să se bazeze exclusiv pe relaţia între alocarea prestaţiilor sociale şi obligaţia de a plăti impozite sau alte contribuţii.

Conform art.224 alin.(1) lit.b) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată, în baza unei acţiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă şi obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenţiei reclamantului de emitere a actului este întemeiată.

Rezumând cele relatate și având în vedere că autoritatea pârâtă prin actul administrativ individual defavorabil și decizia adoptată în procedura prealabilă, contestate de reclamantă Rotaru Vera, nu a aplicat corect legea, restricționând nejustificat reclamanta Rotaru Vera în dreptul acesteia la stabilirea pensiei ca funcționar public, motiv pentru care deciziile contestate sunt pasibile de anulat, cu obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova, să reexamineze cererea reclamantei Rotaru Vera privind stabilirea pensiei nr.***** din 26.10.2022, fără greșeli discreționare și ținând cont de cele constatate și relatate supra.

În temeiul prevederilor art.art.224 alin.(1) lit.b), alin.(2), 232 din Codul administrativ al Republicii Moldova, art.art.239-241 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Acțiunea în contencios administrativ a reclamantei Rotaru Vera împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei adoptate în procedura prealabilă, obligarea reexaminării cererii, se admite.

Se anulează actul administrativ individual defavorabil – decizia CTAS Râșcani nr.***** din 27.01.2023 și decizia adoptată în procedura prealabilă – decizia CNAS nr.***** din 20.02.2023 și se obligă Casa Națională de Asigurări Naționale, prin subdiviziunea sa responsabilă să reexamineze cererea reclamantei Rotaru Vera privind stabilirea pensiei nr.***** din 26.10.2022.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru (adresa: mun.Chișinău, bd.Ștefan cel Mare și Sfânt nr.162).

Judecător Liudmila Holeviţcaia